

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/309/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110201365
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2110201365.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľky: Z. O., nar. XX. B. XXXX, bytom R., N. X, zastúpenej advokátom: JUDr. Peter Harakály, Košice, Kováčska 28, proti odporkyni: Kooperativa poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o náhradu škody, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 30. januára 2012 č. k. 18C/12/2010-159, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa i v zamietajúcej časti z r u š u j e a
vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa: I. zamietol návrh navrhovateľky (ktorým sa domáhala voči odporkyni zaplata 5.350,20 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 4. marca 2010 do zaplata z titulu bolestného, zaplata sumy 9.688,20 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 4. marca 2010 do zaplata z titulu sťaženia spoločenského uplata, zaplata sumy 4.844,10 eur z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplata), II. navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 2.093,95 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia, III. o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti napadnutého rozsudku vo veci samej. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplata, ustanoveniami § 420, § 427 a § 442, § 444 a § 451 OZ (z. č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník v znení zmien a noviel), ako aj ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vecne dôvodil, že vykonaným dokazovaním výsluchom účastníkov a znaleckým dokazovaním znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Pamulom mal za preukázané, že na odškodnenie navrhovateľky za bolesť a sťaženie spoločenského uplata v dôsledku úrazu sa jednoznačne vzťahujú ustanovenia vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplata, čo vyplýva i z ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplata. Dôvodil, že vyhlášku č. 32/1965 Zb. je treba použiť aj pri obodovaní zranení navrhovateľky a následne sťaženia spoločenského uplata v súvislosti s operáciami, ktoré podstúpila dňa 15. januára 2008, 13. júna 2008 a 27. februára 2009, keďže tieto operácie boli vykonané v súvislosti s úrazom, ktorý navrhovateľka utrpela pri dopravnej nehode dňa 25. mája 2003. Namietal, že navrhovateľke v rámci konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16C/1/2004 bolo vyplatené bolestné a sťaženie spoločenského uplata na základe ohodnotenia znalca MUDr. Pamulu, navrhovateľke bol vyplatený 20-násobok bodového ohodnotenia pri sťažení spoločenského uplata. V tomto konaní i v prebiehajúcom konaní je nesporné, že navrhovateľka sa pred zraneniami vzhľadom na jej vek bežne zúčastňovala spoločenských a kultúrnych podujatí, pred nehodou bola zamestnaná, v dôsledku zranení je navrhovateľka invalidnou dôchodkyňou v rozsahu vyše 70%, vzhľadom na následky zranení je jej možnosť zamestnať sa takmer nemožná. V čase, keď bolo poskytnuté odškodnenie navrhovateľke v konaní sp. zn. 16C/1/2004, navrhovateľka bola pripútaná na invalidný vozík, nemohla vyvíjať takmer žiadnu fyzickú námahu, v súčasnej dobe navrhovateľka nie je pripútaná na invalidný

vozík. Vzhľadom na absolvované operácie v roku 2008 a v roku 2009 bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia bolo zvýšené v časti bolestného o 135 bodov a v časti sťaženia spoločenského uplatnenia o 125 bodov, tento počet bodov pri bolestnom predstavuje sumu 268,87 eur a sťaženie spoločenského uplatnenia pri zvýšení sťaženia spoločenského uplatnenia o 50% predstavuje sumu 248,95 eur. V tejto výške odporca bol ochotný navrhovateľke poskytnúť a v takejto výške počas konania plnenie navrhovateľke aj poskytol. Ďalej dôvodil, že v dôsledku nesprávneho posudku MUDr. N. poskytol odporca plnenie navrhovateľke v sume 2.243,72 eur. Vzájomným protinávrhom sa preto odporca domáhal vrátenia sumy 2.093,95 eur od navrhovateľky, táto suma pozostávala z vyplateného bolestného vo výške 467,43 eur a sumy 1.626,52 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Pôvodne bola navrhovateľke vyplatená suma 2.736,25 eur, z ktorej súd odrátal sumu 642,30 eur, ktorá navrhovateľke prináležala, zostala povinnosť navrhovateľky vrátiť odporcovi sumu 2.093,95 eur. Súd prvého stupňa zo zisteného skutkového stavu vyvodil záver, že nárok navrhovateľky bol odporcom v priebehu konania vysporiadaný, preto jej návrh zamietol v celom rozsahu. Keďže zistil, že odporca vyplatil navrhovateľke náhradu za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004 Z.z., hoci jej toto patrilo podľa vyhlášky č. 32/1965 Z.z., uložil navrhovateľke povinnosť vrátiť časť vyplatenej sumy odporcovi.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Namietala, že rozhodnutie súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a je zmätočné. Základom zmätočného rozsudku je zmätočný znalecký posudok, za ktorého správnosť nesie zodpovednosť súd, keď súdom ustanovený znalec sa dopustil omylu a nesprávneho postupu, keď vykonával porovnanie medzi pôvodným poškodením a novou škodou, ako aj porovnanie v aplikácii vyhlášky č. 32/1965 Zb. a zákona č. 437/2004 Z.z. Úlohou znalca v posudzovanej veci malo byť iba posúdenie novej bolesti, ktorú navrhovateľka utrpela pri operačných zákrokoch v roku 2008 a v roku 2009, znalec i súd mal použiť zákon č. 437/2004 Z.z. a nie aplikovať vyhlášku č. 32/1965 Zb.. Aplikáciou vyhlášky č. 32/1965 Zb. súd porušil zákon. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie, zároveň si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril odporca. Poukázal na skutočnosť, že dňa 29. septembra 2006 navrhovateľka uzatvorila s odporcom zmluvu o vysporiadaní nárokov na náhradu škody na zdraví. Podľa tejto zmluvy jej bola vyplatená suma 4.773.000 Sk ako náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, v oboch prípadoch vo výške 20-násobku bodového ohodnotenia. V tejto zmluve sa navrhovateľka zaviazala, že v budúcnosti žiadny z nárokov na odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia neuplatní súdnou cestou ani inou cestou voči odporcovi alebo poistenému. Odporca plnil navrhovateľke i ďalšiu čiastku dňa 21. decembra 2009 v sume 736,30 eur za 370 bodov ako bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1.990,95 eur za 670 bodov, pri zvýšení 50%. Poukázal na prechodné a záverečné ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z., podľa ktorého na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu a iného poškodenia zdravia, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa vzťahujú doterajšie predpisy. Preto nie je správny názor navrhovateľky uvedený v odvolaní, keď si uplatňuje náhradu škody podľa zákona č. 437/2004 Z.z., ktorý sa na jej prípad nevzťahuje. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje vo všetkých častiach za správne. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 22. augusta 2012 sp. zn. 9 Co 113/2012 rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti potvrdil a zrušil v časti povinnosti navrhovateľky zaplatiť odporkyni sumu 2.093,95 eur a vec mu v zrušujúcej časti vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti potvrdil ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.. Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou bolo uložené navrhovateľke zaplatiť odporkyni 2.093,95 eur odvolací súd zrušil, pretože prvostupňový súd nemal na takéto rozhodnutie jednoznačné podklady. Uviedol, že je potrebné, aby boli obodované a ohodnotené bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky v súvislosti s operáciami, podstupenými navrhovateľkou dňa 15. januára 2008, 13. júna 2008 a 27. februára 2009, keďže tieto operácie boli vykonané v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela pri dopravnej nehode dňa 25. mája 2003. Pritom nemožno opätovne obodovať a ohodnotiť predchádzajúce bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia, ani porovnávať obodovanie podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. s obodovaním podľa zákona č. 437/2004 Z.z.. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd prvého stupňa pre rozhodovanie v tejto časti musí mať k dispozícii posudok o obodovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľky podľa platenej právnej úpravy v čase dopravnej nehody. Ak tento posudok a na základe neho náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia bude nižšia ako bola

odporkyňou navrhovateľke vyplatená, súd prvého stupňa musí zvážiť, či s poukazom na zdravotný stav navrhovateľky, na utrpené bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky, na dobré mravy, je primerané zaviazat' navrhovateľku na vrátenie rozdielu vyplatenej náhrady odporkyňi.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd návrh zamietol a rozsudku odvolacieho súdu v časti výroku, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti potvrdil, na podnet navrhovateľky podal Generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie. Žiadal, aby uvedené rozhodnutia v napadnutých častiach Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že súd prvého stupňa sa neriadil návrhom vo veci, nariadil dokazovanie znaleckým posudkom, na okolnosti, ktoré neboli predmetom návrhu a v minulosti boli mimosúdne účastníkmi vyporiadané. Postup súdu hodnotil generálny prokurátor ako zmätočný, pretože rozhodol na základe zmätočného znaleckého posudku. Súdom nariadený znalec nesprávne postupoval, keď pri vypracovaní znaleckého posudku vykonal porovnávanie medzi pôvodným poškodením zdravia a novou škodou vzniknutou na základe troch operácií v rokoch 2008 - 2009, ako aj porovnávaním aplikácie vyhlášky č. 32/1965 Zb. a zákona č. 437/2004 Z.z.. Úlohou znalca v posudzovanej veci malo byť iba posúdenie novej bolesti, ktorú navrhovateľka utrpela pri operáciách v rokoch 2008 - 2009 s priznaním príslušnej hodnoty za jeden bod samostatne pre rok 2008 (13,38 eur) a samostatne pre rok 2009 (14,45 eur). Podobne mal znalec postupovať aj pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia. Bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia mali byť hodnotené a stanovené znalcom v zmysle vyhl. č. 32/1965 Zb. a náhrada - odškodnenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia mala byť vyčíslená v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. hodnotou aktuálnou pre roky 2008 - 2009. Odvolací súd pri rozhodovaní o výške bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia považoval znalecký posudok MUDr. Pamulu za dostatočný pre potvrdzujúce rozhodnutie (napriek jeho vadám, na ktoré sám upozorňuje), no na druhej strane pri rozhodovaní o výške náhrady škody, ktorá bola odporkyňou vyplatená navrhovateľke za totožný návrh, už tento znalecký posudok nepovažuje za správny a dostatočný. Generálny prokurátor poukázal na to, že rozhodnutia vo veci konajúcich súdov sú zaťažené vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie o veci (iná vada podľa § 243f písm. b/ O.s.p.) a spočívajú aj v nesprávnom právnom posúdení (§ 243f písm. c/ O.s.p.).

Odporkyňa navrhla rozsudky súdov prvého a druhého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 31. júla 2014 zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22. augusta 2012 sp. zn. 9Co/113/2012 vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava z 30. januára 2012 č. k. 18C/12/2010-159 v jeho zamietajúcej časti a vec v rozsahu zrušenia vrátil Krajskému súdu Trnava na ďalšie konanie. Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dôvodil, že odvolací súd si nesplnil svoju povinnosť riadne odôvodniť rozhodnutie, nevyporiadal sa s námietkami účastníka a nie je možné zistiť, akým myšlienkovým postupom dospel k záveru, že na jednej strane pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky na vyplatenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia na základe znaleckého posudku podaného znalcom MUDr. Pamulom z 28. marca 2011 považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a na strane druhej konštatoval, že súd prvého stupňa nemal jednoznačné podklady pre rozhodnutie o povinnosti navrhovateľky zaplatiť odporkyňi sumu 2.093,95 eur, keď konštatoval, že pre rozhodnutie v tejto časti musí mať súd prvého stupňa k dispozícii iný znalecký posudok a uložil mu doplniť dokazovanie. Najvyšší súd ďalej dôvodil, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořiadat' so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Riadne neodôvodnenie rozsudku je porušením práva na spravodlivé súdne konanie a preto bolo potrebné rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, účastníkom konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 ods. 1 a 2 O.s.p.) preskúmal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 a 2 O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa i v jeho zamietajúcej časti je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ a 2 O.s.p.).

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania bol návrh navrhovateľky na náhradu škody na zdraví, ktorá jej vznikla tým, že v dňoch 15. januára 2008, 13. júna 2008 a 27. februára 2009 podstúpila ďalšie operácie tváre (vloženie implantátu, rekonštrukcia oka, lipofilling dolného viečka) s bodovým ohodnotením bolestného vo výške 370 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 670 bodov. Nárok na náhradu škody preukázala lekárske posudkom MUDr. A. N., PhD. z 28. októbra 2009. Išlo o samostatné nároky na odškodnenie poškodenia zdravia.

Úlohou súdu prvého stupňa bolo vykonať v súlade s návrhom, ktorým bol viazaný (§ 153 ods. 2 O.s.p.) dokazovanie na zistenie skutkového stavu len vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľky, nie porovnávanie medzi pôvodným poškodením zdravia a novou škodou vzniknutou v dôsledku operácií.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvého stupňa sa v konaní neriadil návrhom, nariadil dokazovanie znalcom aj na okolnosti, ktoré predmetom návrhu neboli a v minulosti boli mimosúdne účastníkmi vysporiadané, takýto postup súdu prvého stupňa bol zmätočný a v dôsledku takéhoto postupu bol vypracovaný aj zmätočný znalecký posudok (MUDr. Marián Pamula č. 19/2011), ktorý bol podkladom pre rozhodnutie súdu. Súdom nariadený znalec nesprávne postupoval, keď pri vypracovaní znaleckého posudku vykonal porovnávanie medzi pôvodným poškodením zdravia a novou škodou vzniknutou na základe ďalších troch operácií v r. 2008 - 2009, ako aj porovnávaním aplikácie vyhl. č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia a zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Úlohou znalca v posudzovanej veci malo byť iba posúdenie novej bolesti, ktorú navrhovateľka utrpela pri operáciách v r. 2008 - 2009 s priznaním príslušnej hodnoty za 1 bod (samostatne pre rok 2008 a samostatne pre rok 2009). Podobne mal postupovať aj pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia. Bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia mali byť hodnotené a stanovené znalcom v zmysle vyhl. č. 32/1965 Zb. a náhrada - odškodnenie bolestného a sťaženie spoločenského uplatnenia mali byť vyčíslené v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. hodnotou aktuálnou pre rok 2008 a 2009. Súd prvého stupňa napriek tomu, že znalecký posudok znalca MUDr. Mariána Pamulu neobsahoval jasné údaje pre správne rozhodnutie vo veci vychádzal z tohto znaleckého posudku.

Odškodnenie za bolesť sa poskytuje nielen za bolesti spôsobené poškodením na zdraví, ale aj za bolesti spôsobené liečením poškodenia zdravia alebo odstraňovaním jeho následkov. Okamih vzniku škodnej udalosti teda nemusí byť totožný s okamihom odškodňovanej bolesti. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia sa odškodnenie poskytuje, ak úraz má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného a pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb. K sťaženiu spoločenského uplatnenia teda dochádza, ak následkom úrazu alebo iného poškodenia na zdraví prípadne zhoršením ich následkov nastanú v zdravotnom stave poškodeného také zmeny, ktoré majú preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre jeho životné úkony. Či a aké zmeny v zdravotnom stave nastali, je možné zistiť, ak je možné považovať zdravotný stav poškodeného za ustálený, teda v dobe, kedy je možné vykonať jeho posúdenie. Sťaženie spoločenského uplatnenia teda vzniká až v tejto dobe. Keďže neexistuje rozumný dôvod, pre ktorý by výška náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia mala byť posudzovaná podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. v znení platnom v čase, keď tieto nároky ešte nevznikli, treba pri jej určení vychádzať zo znenia tohto predpisu v čase vzniku odškodňovanej bolesti alebo sťaženia spoločenského uplatnenia.

Podľa § 1 vyššie cit. zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 437/2004 Z.z.) tento zákon ustanovuje a) podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, b) vydávanie lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia (ďalej len "lekársky posudok") a jeho náležitosti, c) zásady na hodnotenie bolesti a zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia.

V osobitných ustanoveniach zákon č. 437/2004 Z.z. vymedzuje základné pojmy (bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia) a pojmy na účely tohto zákona, a to: poškodenie na zdraví, poškodený, poskytovateľ náhrady (§ 2), upravuje náhradu za bolesť (§ 3), náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 4), výška náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 5), lekársky posudok (§ 7), zásady na hodnotenie bolesti (§ 9), zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia (§ 10).

Podľa § 11 ods. 1 vyššie cit. zákona č. 437/2004 Z.z. na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a ak ide o chorobu z povolenia z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

Odvolačný súd poukazuje i na ustálenú súdnu judikatúru, (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4 Sžso 23/2008 publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. 47/2010 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 9 Sžso 18/2009) v zmysle ktorej pojmy bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a pojmy výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nie sú totožné, preto podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. treba podľa doterajších predpisov posudzovať bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a ich hodnotenie, ale výška náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia sa riadi zákonom č. 437/2004 Z.z. Z hľadiska systematického usporiadania treba rozlišovať pojmy bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a pojmy výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. S prihliadnutím na to, ak by sa podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona mala podľa doterajších predpisov posudzovať náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, muselo by to byť v tomto ustanovení výslovne uvedené. Znenie § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. však predpokladá, že podľa doterajších predpisov sa bude posudzovať bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj ich hodnotenie podľa sadzieb stanovených v doterajších predpisoch, ale výška náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia sa riadi zákonom č. 437/2004 Z.z..

Odvolačný súd i v zamietajúcej časti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa v danej veci nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil i skutkový stav veci. Je potrebné, aby bola ohodnotená bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky v súvislosti s operáciami, podstúpenými navrhovateľkou dňa 15. januára 2008, 13. júna 2008 a 27. februára 2009, keďže tieto operácie boli vykonané v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela pri dopravnej nehode dňa 25. mája 2003. Bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia musia byť hodnotené a stanovené znalcom podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. a náhrada vyčíslená podľa zákona č. 437/2004 Z.z.. hodnotou aktuálnou.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa i v jeho zamietajúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.